

У зв'язку із складною ситуацією в економічній сфері, зокрема через впровадження карантину, значне підвищення цін на енергоносії тощо почастішали випадки призупинення виробництва, скорочення господарської діяльності. У зв'язку з цим виникають питання щодо порядку сплати єдиного соціального внеску (ЄСВ) за період простою та зарахування цього періоду до страхового стажу.

Відповідно до статті 113 КЗпП України за час простою господарської діяльності не з вини працівника (в тому числі на період оголошення карантину), заробітна плата оплачується з розрахунку **не нижче від двох третин тарифної ставки встановленого працівникові розряду (окладу).**

Оплата простою (що сталася не з вини працівника) входить до фонду додаткової заробітної плати, тому сплата ЄСВ за цей період є обов'язковою, про що неодноразово роз'ясняли і податкові органи, які здійснюють адміністрування єдиного внеску. У місяці, в якому стався простій, за працівників, зайнятих за основним місцем роботи, сплата ЄСВ має бути не нижче мінімального страхового внеску (*сума, що визначається розрахунково як добуток мінімального розміру заробітної плати на розмір внеску, встановлений законом на місяць, за який нараховується заробітна плата).*

Якщо в такому місяці база нарахування єдиного внеску за ставкою 22% виявиться нижчою за мінімальну зарплату, єдиний внесок обов'язково нараховується на різницю між фактично одержаним заробітком і мінімальною заробітною платою. Це ж стосується і тих випадків, коли простій становить повний місяць.

Мінімальна база єдиного внеску не застосовується щодо заробітної плати:

- працівників за сумісництвом — ЄСВ нараховується завжди на їх фактичний дохід;

- нових і звільнених працівників, які відпрацювали неповний місяць через прийняття на роботу або звільнення в цьому місяці;

- осіб з інвалідністю — по фонду оплати праці застосовується понижена ставка ЄСВ - 8,41% 5,3 та 5,5 %.

Також, наприклад, якщо працівник перебуває у відпустці без збереження заробітної плати повний календарний місяць, ЄСВ не нараховується, оскільки немає бази його нарахування.

Оскільки під час простою працівники підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню, за цей період сплачується
ЄСВ
, тому періоди простою зараховуються до страхового стажу.

При цьому слід враховувати, що місяць, в т.ч. якщо у цей період був простій, зараховується як повний місяць роботи за умови, що за цей місяць сплачені страхові внески в сумі не меншій, ніж мінімальний страховий внесок. Якщо сума сплачених за відповідний місяць страхових внесків є меншою мінімального страхового внеску, то цей місяць зараховується до страхового стажу пропорційно сплачених внесків (за встановленою формулою).

Управління соціального страхування і пенсійного забезпечення ФПУ

(За матеріалами сайту ФПУ www.fpsu.org.ua)